

Πρόταση ψηφίσματος για τις “συνελεύσεις των πλατειών”

Θεωρούμε ότι οι αυθόρμητες συνελεύσεις των πλατειών ΔΥΝΗΤΙΚΑ θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε ριζικές αλλαγές και έξοδο από την κρίση με μέτρα σε βάρος των ντόπιων και ξένων ελίτ που μας οδήγησαν σε αυτή, και όχι με μέτρα ενάντια στα λαϊκά στρώματα όπως αυτά που μας επιβάλλουν σήμερα. Γι’ αυτό όμως απαιτείται συγκεκριμένο πρόγραμμα δράσης, με συγκεκριμένους στόχους και όχι αοριστολογίες όπως “να φύγει η τρόικα” κ.λπ., χωρίς να προτείνουμε συγκεκριμένα μέτρα που θα καταργήσουν την εξάρτηση μας από τις ντόπιες και ξένες ελίτ και θα μας οδηγήσουν σε μια πραγματική Άμεση Δημοκρατία, δηλαδή μια Πολιτική, Οικονομική, Κοινωνική και Οικολογική Δημοκρατία: αυτό που εμείς ονομάζουμε “Περιεκτική Δημοκρατία”. Με βάση αυτό το σκεπτικό προτείνουμε το ακόλουθο ψήφισμα.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ

1. Κάθε πολίτης έχει δικαίωμα να μετέχει στις διεργασίες της συνέλευσης, αλλά ως πολίτης και όχι ως μέλος κόμματος, συνδικάτου κ.λπ. Τα μέλη των συνδικάτων πρέπει να οργανώσουν ανάλογες συνελεύσεις εργαζομένων στους τόπους δουλειάς, τα μέλη των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων στα εκπαιδευτικά ιδρύματα κ.λπ., όπως και οι ίδιοι οι πολίτες στις γειτονιές τους θα μπορούσαν να οργανώσουν συνελεύσεις γειτονιάς στις γειτονιές τους. Καλούμε τον λαό να αυτο-οργανωθεί σε όλα τα επίπεδα: από τις γειτονιές και τα χωριά μέχρι τα εργοστάσια και τα γραφεία, να πάρει μέρος σε ένα δημοψήφισμα “από τα κάτω”, και όχι στα ψευδο-δημοψηφίσματα “από πάνω” που τυχόν θα επιβάλλουν οι ελίτ, με την πιθανότητα να το κερδίσουν μέσα από την πλύση εγκεφάλου των ΜΜΕ που ελέγχουν.

2. Όλες αυτές οι επί μέρους συνελεύσεις μαζί με τις συνελεύσεις των πλατειών θα έπρεπε να πάρουν άμεση απόφαση εάν θέλουμε τα Μνημόνια και τη σημερινή καταστροφή που οδηγούν και στο ξεπούλημα του κάθε κοινωνικού μας πλούτου και την απόλυτη παντοτινή εξάρτηση μας από τις ντόπιες και ξένες ελίτ ή αν θέλουμε να καταργήσουμε τα Μνημόνια, τα ληστρικά μέτρα που καταστρέφουν τη ζωή μας και αυτή των παιδιών μας και να κόψουμε τους δεσμούς της εξάρτησης από αυτούς που μας τα επέβαλαν, δηλαδή τις ντόπιες και ξένες ελίτ.

3. Παίρνοντας δεδομένο ότι η απόφαση στο παραπάνω θα είναι θετική το επόμενο βήμα είναι να πάρουμε απόφαση για το πως μπορούμε να το πετύχουμε. Είναι φανερό ότι παραμένοντας στην ΕΕ και την ΟΝΕ δεν έχουμε άλλες επιλογές παρά τον “Μονόδρομο” των μέτρων που μας κατέστρεψαν ή κάποια ανώδυνη παραλλαγή του, που προτείνουν κάποιοι δήθεν “αντιπολιτευόμενοι” τα Μνημόνια. Η άμεση έξοδος από την Ευρωζώνη θα έκανε δυνατή την επανάκτηση της οικονομικής κυριαρχίας μας και θα μας έδινε τη δύναμη να επιβάλλουμε στις ξένες και ντόπιες ελίτ να πληρώσουν αυτές το χρέος, οι οποίες άλλωστε και το δημιούργησαν και επωφελήθηκαν τόσα χρόνια από τη φούσκα της «ανάπτυξης», και όχι τα λαϊκά στρώματα. Η έξοδος όμως από το Ευρώ χωρίς έξοδο από την ΕΕ δεν καταργεί την ‘ελαστικοποίηση’ της εργασίας που μας έχει κάνει απασχολήσιμους, ούτε σταματά την καταβαράθρωση της παραγωγής μας με την απόλυτη ελευθερία κίνησης

εμπορευμάτων που επιβάλλει, η οποία τελικά οδήγησε στη σημερινή καταναλωτική κοινωνία χωρίς παραγωγή που είναι και η απώτερη αιτία της κρίσης. Επομένως η έξοδος από την Ευρωζώνη χωρίς έξοδο από την ΕΕ είναι μια απάτη, μια παγίδα που θα μας οδηγήσει σε ακόμη χειρότερη κρίση.

4. Η έγκριση από τις συνελεύσεις ψηφίσματος για άμεση έξοδο από την ΕΕ και την ΟΝΕ θα έκανε δυνατή την επανεισαγωγή αυστηρών κοινωνικών ελέγχων στις αγορές κεφαλαίου, εμπορευμάτων και εργασίας ώστε να προστατευθεί η κοινωνία από τις αγορές (κατάργηση των «4 ελευθεριών» του Μάαστριχτ), την εθνικοποίηση των Τραπεζών, καθώς και την επιβολή δραστικών φόρων στο εισόδημα και την περιουσία των προνομιούχων κοινωνικών στρωμάτων. Ακόμη πιο σημαντικό, θα άνοιγε το δρόμο για ριζικές κοινωνικές και οικονομικές αλλαγές που θα οδηγούσαν σε μια οικονομία που θα την ελέγχαμε εμείς, η πλειοψηφία του λαού, μέσα από τις συνελεύσεις μας, με τρόπους που θα ορίζαμε εμείς συλλογικά και όχι οι αγορές και αυτοί που ελέγχουν τις αγορές, δηλαδή οι οικονομικές ελίτ. Θα άνοιγε δηλαδή το δρόμο για μια πραγματική Άμεση Δημοκρατία, δηλαδή μια Πολιτική, Οικονομική, Κοινωνική και Οικολογική Δημοκρατία, αυτό που εμείς ονομάζουμε “Περιεκτική Δημοκρατία”.

5. Μετά την έγκριση του ψηφίσματος αυτού “από κάτω” οι συνελεύσεις στους τόπους δουλειάς, εκπαίδευσης, γειτονίες και πλατείες θα μπορούσαν να οργανώσουν μια πραγματική γενική απεργία διάρκειας, που δεν θα έχει σχέση με τις ψευτο γενικές απεργίες των κομματικών εγκάθετων στα συνδικάτα, η οποία θα παρέλυε τον κρατικό μηχανισμό και την οικονομία γενικότερα και θα απαιτούσε τον σχηματισμό Κυβέρνησης Λαϊκής Ενότητας από μέλη της Βουλής που δέχονται τα παραπάνω μέτρα και από μέλη της επιτροπής εντολοδόχων των συνελεύσεων (που θα είχαν την πλειοψηφία στη κυβέρνηση αυτή).

6. Η Κυβέρνηση αυτή αφού έπαιρνε τα απαραίτητα μέτρα για την έξοδο από την κρίση θα προχωρούσε στη συνέχεια σε συντακτική συνέλευση για τη ψήφιση νέου συντάγματος που θα θεσμοποιούσε τις προϋποθέσεις για την εγκαθίδρυση μιας πραγματικής Δημοκρατίας, στη θέση της σημερινής ψευτο-”δημοκρατίας”.

ΔΙΚΤΥΟ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
www.inclusivedemocracy.org/pd

ΟΜΑΔΑ ΑΘΗΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
www.periektikidimokratia.org/athina

επικοινωνία:
peridimok@gmail.com